

7 червня 2019 року о 15.00 в Одеській національній науковій бібліотеці під час роботи Інтелект-форуму відбудеться презентація монографії «Театрально-драматична антреприза Одеси» (Херсон, 2019) за участі авторів Анни Білик і Галини Степанової

Автори монографії зробили ґрунтовне дослідження однієї з найменш досліджених тем у сучасній культурі України – вивчили діяльність театрально-драматичних антреприз другої половини XIX–XX ст. Вперше розглянуто питання становлення та розвитку драматичного театру, формування глядацької аудиторії, організації акторських об'єднань, діяльність цензури тощо.

У книжці проаналізовано діяльність українських театральних колективів, а також провідних антрепренерів, чиї здобутки виявилися найбільшими у становленні та розвитку приватного театру в Одесі. Першим антрепренером нового одеського Міського театру був І. Черепенников. Розквіт драматичного мистецтва в Одесі відбувся за часів антрепренерської діяльності актора і режисера М. Милославського. Він зміг змінити ставлення публіки і до сценічного мистецтва, і до драми зокрема. М. Милославський намагався переконати одеську публіку, що театр – не тільки розвага, це мистецтво, що віддзеркалює життя з його чеснотами і вадами. Безперечна заслуга антрепренера М. Соловцова полягає в тому, що він зміг зробити свою антрепризу популярною, затребуваною, прибутковою. Велике значення він надавав народним і масовим сценам, був одним із перших представників театрального меценатства. М. Соловцов умів бачити потенціал актора і допомагав розкрити талант.

На межі XIX–XX ст. театральне життя зазнало значних змін. О. Сибіряков, на відміну від попередників, був антрепренером західного зразка. А на діяльності М. Багрова фактично закінчився літопис постановки драми в дореволюційній Одесі. На сьогодні в Одесі існує багато театральних проєктів і студій.

Узагальнений творчий та практичний досвід дореволюційних антрепренерів може бути використаний сучасними театральними продюсерами та керівниками приватних театрів у їх діяльності. Особливого значення у вирішенні сучасних театральних проблем має дослідження діяльності антрепренера як голови театрального підприємства, який окрім організації театральної справи виступав провідним меценатом сценічного процесу.

Адреса: вул. Пастера, 13, головний корпус, II поверх,
відділ краєзнавства «Одесика»